

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΠΡΕΒΕΖΑΣ
ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΑΡΙΘΜΟΣ 342/2025

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΠΡΕΒΕΖΑΣ

Συγκροτήθηκε από την Δικαστή Πρέβεζας
Πρωτοδίκη ειδικής επετηρίδας και τη Γραμματέα

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του την 4^η Μαρτίου 2025,
για να δικάσει επί της κάτωθι αγωγής:

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ : Του εδρεύοντος στον Δήμο Αμαρουσίου
Αττικής (Χ. Σαμπάγ – Σ. Χούρι 3) ΝΠΙΔ με την επωνυμία
«ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΜΟΥΣΙΚΩΝ
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ Η ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΑΣΤΙΚΟΣ
ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ» και τον διακριτικό
τίτλο «ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ», το οποίο προκατέθεσε έγγραφες προτάσεις
εντός της προβλεπόμενης στο άρθρο 2²⁷ παρ. 1 ΚΠολΛ προθεσμίας δια
της πληρεξουσίας του Δικηγόρου η οποία
προσκόμισε το υπ' αρ. Β40274/7-1-2025 γραμμάτιο προκαταβολής
εισφορών και ενσήμων του ΔΣ Βόλου και δεν παραστάθηκε στο
ακροατήριο.

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΥ:

κατοίκου

με ΑΦΜ

του

, ο οποίος στο
πλαίσιο ατομικής επιχείρησης που διατηρεί, έχει τη διαχείριση,
εκμετάλλευση και κατά νόμον ευθύνη λειτουργίας του εστιατορίου –
μπαρ με τον διακριτικό τίτλο που λειτουργεί στην

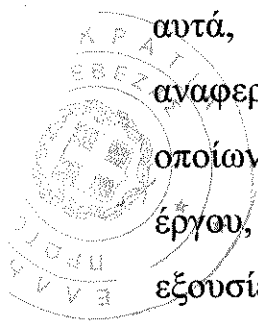
ως άνω διεύθυνση και ο οποίος δεν εμφανίστηκε, όταν η υπόθεση εκφωνήθηκε από τη σειρά του πινακίου, δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο ούτε προκατέθεσε έγγραφες προτάσεις και έγγραφα κατ' άρθρο 237 ΚΠολΔ.

Το ενάγον ζητεί να γίνει δεκτή η από 20/6/2024 αγωγή του, που κατατέθηκε στη γραμματεία του Ειρηνοδικείου Πρέβεζας με αριθ. 73/13-9-2024, η συζήτηση της οποίας, κατόπιν της ενοποίησης του πρώτου βαθμού δικαιοδοσίας και μετά το πέρας των προθεσμιών της διάταξης του άρθρου 237 ΚΠολΔ, προσδιορίσθηκε στο παρόν Δικαστήριο με την υπ' αριθ. 106/11-2-2025 πράξη του Προέδρου Πρωτοδικών Πρέβεζας, για την αναφερομένη στην αρχή της παρούσας απόφασης δικάσιμο.

Κατά τη δημόσια συζήτηση, η υπόθεση εκφωνήθηκε με τη σειρά που είχε στο πινάκιο και οι διάδικοι παραστάθηκαν όπως ανωτέρω αναφέρεται.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ**

Κατά τη διάταξη του άρθρου 1 παρ. 1 του Ν. 2121/1993, οι πνευματικοί δημιουργοί, με τη δημιουργία του έργου, αποκτούν πάνω σε αυτό πνευματική ιδιοκτησία, η οποία περιλαμβάνει, ως αποκλειστικά και απόλυτα δικαιώματα, το δικαίωμα της οικονομικής εκμετάλλευσης του έργου (περιουσιακό δικαίωμα) και το δικαίωμα της προστασίας του προσωπικού τους δεσμού προς αυτό (ηθικό δικαίωμα), ενώ κατά το άρθρο 2 παρ. 1 του ίδιου νόμου «ως έργο νοείται κάθε πρωτότυπο πνευματικό δημιούργημα λόγου ή τέχνης ή επιστήμης, που εκφράζεται με οποιαδήποτε μορφή, ιδίως τα γραπτά ή προφορικά κείμενα, οι μουσικές συνθέσεις με κείμενα ή χωρίς .... τα οπτικοακουστικά έργα....» (ΑΠ 114/2009, ΕφΑΘ 350/2012 στην ΝΟΜΟΣ). Από τα δικαιώματα

αυτά, το μεν περιουσιακό δικαίωμα παρέχει στον δημιουργό τις αναφερόμενες στο άρθρο 3 του νόμου αυτού εξουσίες, μεταξύ των οποίων είναι να επιτρέπει ή να απαγορεύει τη δημόσια εκτέλεση του έργου, το δε ηθικό δικαίωμα (παρέχει) τις αναφερόμενες στο άρθρο 4 εξουσίες. Ειδικότερα, το άρθρο 3 ορίζει στη μεν παράγραφο 1 τα εξής:

«1. Το περιουσιακό δικαίωμα δίνει στους δημιουργούς ιδίως την εξουσία (δικαίωμα) να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν: α) ..., β) ..., γ) ..., δ) ..., ε) ..., στ) ..., ζ) Τη μετάδοση ή αναμετάδοση των έργων τους στο κοινό με τη ραδιοφωνία και την τηλεόραση, με ηλεκτρομαγνητικά κύματα ή με καλώδια ή με άλλους υλικούς αγωγούς ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο, παραλλήλως προς την επιφάνεια της γης ή μέσω δορυφόρων, η) Την παρουσίαση στο κοινό των έργων τους, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο, καθώς και να καθιστούν προσιτά τα έργα τους στο κοινό κατά τρόπο, ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση στα έργα αυτά, όπου και όταν επιλέγει ο ίδιος. Τα δικαιώματα αυτά δεν αναλώνονται με οποιαδήποτε πράξη παρουσίασης στο κοινό με την έννοια της παρούσας ρύθμισης, θ) ...», στη δε παράγραφο 2 τα εξής: «Δημόσια θεωρείται κάθε χρήση ή εκτέλεση ή παρουσίαση του έργου, που κάνει το έργο προσιτό σε κύκλο προσώπων ευρύτερο από το στενό κύκλο της οικογένειας και το άμεσο κοινωνικό περιβάλλον, ανεξαρτήτως από το αν τα πρόσωπα αυτού του ευρύτερου κύκλου βρίσκονται στον ίδιο ή σε διαφορετικούς χώρους».

Περαιτέρω, με τον Ν. 4481/2017 (ο οποίος συμπληρώνει τον βασικό για την πνευματική ιδιοκτησία και τα συγγενικά δικαιώματα Ν. 2121/1993, ενσωματώνει στην ελληνική έννομη τάξη την Οδηγία 2014/26/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2014 για τη συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, καθώς και για τη χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών

έργων στην εσωτερική αγορά (ΕΕΕΚ L 84/72 20-03-2014) και η ισχύς του οποίου, σύμφωνα με το άρθρο 81 αυτού, αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επιμέρους διατάξεις του), ορίστηκε, μεταξύ άλλων, στο άρθρο 2 ότι τα άρθρα 1 έως 54 του ως άνω νόμου εφαρμόζονται στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης που είναι εγκατεστημένοι στην ελληνική επικράτεια, καθώς και, όπου ρητά ορίζεται στον νόμο, στους οργανισμούς συλλογικής προστασίας, που είναι εγκατεστημένοι στην ελληνική επικράτεια, ενώ στο άρθρο 3 ότι ως οργανισμός συλλογικής διαχείρισης νοείται κάθε οργανισμός που εξουσιοδοτείται από τον νόμο ή μέσω μεταβίβασης, άδειας ή οποιασδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας, για τη διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων εξ ονόματος περισσότερων του ενός δικαιούχων, για το συλλογικό όφελος αυτών, ως αποκλειστικό ή κύριο σκοπό του, και ο οποίος πληροί ένα από ή αμφότερα τα ακόλουθα κριτήρια: αα) ανήκει στα μέλη του ή ελέγχεται από αυτά, ββ) έχει οργανωθεί σε μη κερδοσκοπική βάση. Επίσης, ως οργανισμός συλλογικής προστασίας νοείται κάθε οργανισμός που εξουσιοδοτείται μέσω μεταβίβασης, άδειας ή οποιασδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας για την προστασία δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων για λογαριασμό περισσότερων του ενός δικαιούχων και για το συλλογικό όφελος αυτών, ως αποκλειστικό ή κύριο σκοπό του και τέλος, ως σύμβαση εκπροσώπησης νοείται κάθε συμφωνία μεταξύ οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, δυνάμει της οποίας ένας οργανισμός συλλογικής διαχείρισης αναθέτει σε άλλον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης τη διαχείριση των δικαιωμάτων των δικαιούχων που εκπροσωπεί, συμπεριλαμβανομένης της συμφωνίας που έχει συναφθεί βάσει των άρθρων 38 και 39. Επιπλέον, στο άρθρο 6 του ίδιου νόμου καθορίζεται ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης έχουν

ενδεικτικά τις παρακάτω αρμοδιότητες, καθώς και κάθε άλλη αρμοδιότητα που συνάδει με τη φύση και τον σκοπό ενός οργανισμού συλλογικής διαχείρισης της περίπτωσης α' του άρθρου 3, εφόσον, όμως, περιλαμβάνονται στην άδεια λειτουργίας του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού και προβλέπονται στο καταστατικό τους: α) διαχειρίζονται το περιουσιακό δικαίωμα, τις εξουσίες που απορρέουν από αυτό, κατηγορίες εξουσιών ή είδη έργων ή αντικείμενα προστασίας για τις επικράτειες της επιλογής των δικαιούχων, β) καταρτίζουν συμβάσεις με τους χρήστες για τους όρους εκμετάλλευσης των έργων, καθώς και για την οφειλόμενη, ποσοστιαία ή και εύλογη, αμοιβή, γ) εξασφαλίζουν στους δικαιούχους ποσοστιαία αμοιβή κατά τα οριζόμενα στην παρ. 1 του άρθρου 32 του Ν. 2121/1993, δ) εισπράττουν τις αμοιβές που προβλέπονται στον παρόντα νόμο (4481/2017) και στον Ν. 2121/1993 και διανέμουν τα εισπραττόμενα ποσά μεταξύ των δικαιούχων, ε) προβαίνουν σύμφωνα με το τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 7 σε κάθε διοικητική ή δικαστική ή εξώδικη ενέργεια για την νόμιμη προστασία των δικαιωμάτων των δικαιούχων και, ιδίως, υποβάλλουν αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων, εγείρουν αγωγές, ασκούν ένδικα μέσα, υποβάλλουν μηνύσεις και εγκλήσεις, παρίστανται ως πολιτικώς ενάγοντες, ζητούν την απαγόρευση πράξεων που προσβάλλουν το δικαίωμα ως προς τις εξουσίες που τους έχουν ανατεθεί και ζητούν την κατάσχεση παράνομων αντιτύπων ή τη δικαστική μεσεγγύηση των εμπορευμάτων σύμφωνα με το άρθρο 64 του Ν. 2121/1993, στ) λαμβάνουν από τους χρήστες κάθε πληροφορία αναγκαία για την εφαρμογή των αμοιβολογιών, τον υπολογισμό της αμοιβής και την είσπραξη και τη διανομή των εισπραττομένων εσόδων από τα δικαιώματα, χρησιμοποιώντας τα σχετικά αναγνωρισμένα βιομηχανικά πρότυπα. Επίσης, στο άρθρο 7 ορίζονται ότι 1) οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας

τεκμαίρεται ότι έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης ή προστασίας των δικαιωμάτων επί όλων των έργων ή των αντικειμένων προστασίας ή όλων των δικαιούχων, για τα οποία ή για τους οποίους δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβαστεί σε αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή τα δικαιώματα εύλογης αμοιβής ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα ή μέσω οποιοσδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας. Εφόσον οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, που λειτουργεί με άδεια του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, ασκεί δικαιώματα ή αξιώσεις στο πλαίσιο του Ν. 2121/1993, τα οποία υπόκεινται σε υποχρεωτική συλλογική διαχείριση, τεκμαίρεται ότι εκπροσωπεί όλους ανεξαιρέτως τους δικαιούχους, ημεδαπούς και αλλοδαπούς και όλα ανεξαιρέτως τα έργα τους. Εάν στην περίπτωση του προηγούμενου εδαφίου, υφίστανται περισσότεροι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης για μία συγκεκριμένη κατηγορία δικαιούχων, το τεκμήριο ισχύει, εφόσον τα δικαιώματα ασκούνται από κοινού από όλους τους αρμόδιους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, σύμφωνα με τις ειδικότερες διατάξεις του Ν. 2121/1993. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας μπορούν να ενεργούν, δικαστικώς ή εξωδίκως, στο δικό τους όνομα, εάν η αρμοδιότητά τους στηρίζεται σε μεταβίβαση της σχετικής εξουσίας ή σε πληρεξουσιότητα ή σε οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία. Επίσης, νομιμοποιούνται να ασκούν όλα τα δικαιώματα που έχουν μεταβιβαστεί σε αυτούς από τον δικαιούχο ή που καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα ή από οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία, 2) για τη δικαστική επιδίωξη της προστασίας των έργων και των δικαιούχων που εκπροσωπούνται από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης ή από οργανισμό συλλογικής προστασίας, αρκεί η δειγματοληπτική αναφορά των έργων που έγιναν αντικείμενο εκμετάλλευσης χωρίς την απαιτούμενη άδεια ή χωρίς την καταβολή εύλογης αμοιβής και δεν απαιτείται η πλήρης απαρίθμηση των

έργων αυτών και 3) τα τεκμήρια εφαρμόζονται κατά τέτοιον τρόπο από τους οργανισμούς, ώστε να μη θίγονται τα δικαιώματα των δικαιούχων, όπως αυτά προβλέπονται στον νόμο, και ιδίως η δυνατότητά τους να διαθέτουν ή όχι σε διαφορετικούς οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης ολόκληρη ή εν μέρει τη διαχείριση ορισμένων εξουσιών ή ορισμένων έργων τους ή αντικειμένων προστασίας τους. Επιπλέον, με το άρθρο 12 του ως άνω νόμου ορίζεται ότι οι δικαιούχοι έχουν το δικαίωμα να αναθέτουν σε οργανισμό συλλογικής διαχείρισης της επιλογής τους να διαχειρίζεται το περιουσιακό δικαίωμα ή τις εξουσίες (δικαιώματα) που απορρέουν από αυτό ή κατηγορίες εξουσιών ή είδη έργων ή αντικείμενα προστασίας της επιλογής τους, για τις επικράτειες της επιλογής τους, ανεξάρτητα από το κράτος - μέλος ιθαγένειας, κατοικίας ή εγκατάστασης είτε του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης είτε του δικαιούχου (σύμβαση ανάθεσης). Η ανάθεση μπορεί να γίνεται με μεταβίβαση του δικαιώματος ή των σχετικών εξουσιών προς τον σκοπό της διαχείρισης είτε με παροχή σχετικής πληρεξουσιότητας είτε με οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία. Η ανάθεση γίνεται κάθε φορά εγγράφως και για ορισμένο χρονικό διάστημα που δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερο από τρία (3) έτη. Σε περίπτωση αμφιβολίας τεκμαίρεται ότι η ανάθεση αφορά σε όλα τα έργα, στα οποία συμπεριλαμβάνονται και τα μελλοντικά έργα, για χρονικό διάστημα που δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερο από τρία (3) έτη. Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης υποχρεούται να διαχειρίζεται το περιουσιακό δικαίωμα, τις εξουσίες ή κατηγορίες εξουσιών ή είδη έργων ή αντικείμενα προστασίας, εφόσον η διαχείρισή τους εμπίπτει στο πεδίο δραστηριοτήτων του, εκτός εάν έχει αντικειμενικά αιτιολογημένους λόγους να αρνηθεί την ανάληψη της διαχείρισης. Παράλληλα, στο άρθρο 23 προβλέπεται ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, καταρτίζουν κατάλογο με τις αμοιβές που απαιτούν από τους χρήστες

(αμοιβολόγιο), ο οποίος γνωστοποιείται στο κοινό με ανάρτηση στην ιστοσελίδα τους, όπως και κάθε μεταβολή αυτού και κοινοποιείται στον Ο.Π.Ι. (οργανισμός πνευματικής ιδιοκτησίας) αμέσως, προκειμένου να αναρτηθεί και στην ιστοσελίδα του τελευταίου σε μηχαναγνώσιμο μορφότυπο, σε σταθερό σημείο απόθεσης και, εφόσον είναι δυνατό, καθίσταται προσβάσιμο μέσω διασυνδέσεων προγραμματισμού εφαρμογών. Οι αναρτήσεις αυτές συνιστούν προϋπόθεση ισχύος του αμοιβολογίου. Κατά τη διαμόρφωση και εφαρμογή των αμοιβολογίων τους, οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης οφείλουν να εφαρμόζουν αντικειμενικά κριτήρια, να ενεργούν χωρίς αυθαιρεσία και να μην προβαίνουν σε καταχρηστικές διακρίσεις. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι αντιπροσωπευτικές ενώσεις χρηστών μπορούν να καταρτίζουν συμφωνίες που ρυθμίζουν την αμοιβή, την οποία καταβάλλει ο χρήστης σε κάθε κατηγορία δικαιούχων, καθώς και κάθε άλλο ζήτημα που αφορά τις σχέσεις των μερών στο πλαίσιο εφαρμογής του παρόντος νόμου (4481/2017) και του Ν. 2121/1993. Οι συμφωνίες αυτές, όπως και κάθε τροποποίηση αυτών, κοινοποιούνται αμέσως στον Ο.Π.Ι. και αναρτώνται στις ιστοσελίδες των μερών και του Ο.Π.Ι. (ΜΠρΑθ 777/2018 και ΜΠρΚαστορ 48/2018 σε ΝΟΜΟΣ). Τέλος, σύμφωνα με το άρθρο 65 παρ. 1 και 2 του Ν. 2121/1993, σε κάθε περίπτωση προσβολής της πνευματικής ιδιοκτησίας ή του συγγενικού δικαιώματος, ο δημιουργός ή ο δικαιούχος του συγγενικού δικαιώματος μπορεί να αξιώσει την αναγνώριση του δικαιώματός του, την άρση της προσβολής και την παράλειψή της στο μέλλον, ενώ όποιος υπαιτίως προσέβαλε την πνευματική ιδιοκτησία ή τα συγγενικά δικαιώματα άλλου, υποχρεούται σε αποζημίωση και ικανοποίηση της ηθικής βλάβης. Η αποζημίωση δεν μπορεί να είναι κατώτερη από το διπλάσιο της αμοιβής που συνήθως ή κατά νόμο καταβάλλεται για το είδος της εκμετάλλευσης που έκανε χωρίς την άδεια ο υπόνομος. Με τη διάταξη

αυτή ενσωματώνεται στο δίκαιο της πνευματικής ιδιοκτησίας βασικά η ρύθμιση του άρθρου 914 του ΑΚ, καθώς και οι αντίστοιχες ρυθμίσεις των άρθρων 57 εδ.γ', 59, 60 εδ. β' και 932 του ίδιου κώδικα, το πραγματικό δε του κανόνα δικαίου που περιέχει η εν λόγω διάταξη, για ό,τι αφορά την αποζημίωση, προϋποθέτει (περιλαμβάνει) υπαιτιότητα και προσβολή της πνευματικής ιδιοκτησίας (ή του συγγενικού δικαιώματος), παράνομη δηλαδή συμπεριφορά (ΑΠ 1030/2010 και ΑΠ 872/2009 σε ΝΟΜΟΣ). Γενικά, ως παράνομη προσβολή θεωρείται κάθε πράξη που επεμβαίνει στις εξουσίες (ηθικές ή περιουσιακές) του δημιουργού και γίνεται χωρίς την άδειά του, χωρίς να συντρέχει άλλος λόγος που αίρει τον παράνομο χαρακτήρα της προσβολής. Η υπαιτιότητα απαιτείται μόνο για την αξίωση αποζημίωσης, ενώ η ίδια η πράξη της προσβολής συνεπάγεται και το παράνομο. Προς διευκόλυνση της απόδειξης της ζημίας του δικαιούχου και προσδιορισμό της πλήρους αποζημίωσης καθορίζεται με το άρθρο 65 παρ.2 εδ. β' του Ν. 2121/1993 ένα ελάχιστο όριο αποζημίωσης, που είναι το διπλάσιο της αμοιβής που συνήθως ή κατά νόμο καταβάλλεται για το είδος της εκμετάλλευσης που έκανε χωρίς άδεια ο υπόχρεος (ΜΠρΑΘ 51/2013, ό.π.).

Ακόμη, με τις διατάξεις των άρθρων 57 και 59 ΑΚ προστατεύεται το δικαίωμα της προσωπικότητας, που αποτελεί ένα πλέγμα αγαθών, που συνθέτουν την υπόσταση του προσώπου, με το οποίο είναι αναπόσπαστα συνδεδεμένα. Τέτοια αγαθά είναι, εκτός των άλλων, η τιμή και η υπόληψη κάθε ανθρώπου, η οποία αντικατοπτρίζεται στην αντίληψη και την εκτίμηση που έχουν οι άλλοι γι' αυτόν. Από τις διατάξεις αυτές σε συνδυασμό προς εκείνες των άρθρων 914 και 932 ΑΚ, προκύπτει ότι επί προσβολής της προσωπικότητας, η αξίωση ικανοποίησης για την ηθική βλάβη προϋποθέτει προσβολή των ως άνω δικαιωμάτων, παράνομη και υπαίτια. Είναι δε παράνομη η προσβολή, όταν υπάρχει διάταξη που απαγορεύει συγκεκριμένη πράξη που προσβάλλει κάποια έκφανση της

προσωπικότητας και είναι αδιάφορο, αν η απαγόρευση βρίσκεται σε αστικό ή ποινικό δίκαιο ή σε άλλους κανόνες δημοσίου δικαίου ή και ειδικούς νόμους (ΑΠ 356/2010 και ΕφΠειρ 216/2014 σε ΝΟΜΟΣ). Περαιτέρω, και το νομικό πρόσωπο, εφόσον κηρύσσεται ικανό δικαίου και ικανό προς δικαιοπραξία (άρθ. 61, 70 ΑΚ), έχει δικαίωμα επί της προσωπικότητας αυτού στην έκφανση της πίστης, της υπόληψης, της φήμης, του κύρους, του επαγγέλματος, του μέλλοντος και των λοιπών αναγνωριζομένων σ' αυτό άυλων αγαθών. Συνεπώς, σε περίπτωση προσβολής της προσωπικότητάς του σε οποιαδήποτε των εκφάνσεων τούτων, δικαιούται να ζητήσει, κατ' άρθρ. 57 και 59 ΑΚ, προστασία, η οποία συνίσταται σε πληρωμή χρηματικού ποσού, σε δημοσίευμα ή σε ο,τιδήποτε επιβάλλεται από τις περιστάσεις. Ο νόμος καθιερώνει αντικειμενική ευθύνη του προσβάλλοντος μόνο ως προς την αξίωση για την άρση της προσβολής, ενώ για την αξίωση αποζημίωσης, καθώς και για τη χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης εκείνου που έχει προσβληθεί, ο νόμος απαιτεί η προσβολή να είναι παράνομη και υπαίτια (ΑΠ 718/2017, ΑΠ 265/2015 και ΕφΛαρ 5/2016 σε ΝΟΜΟΣ). Εξάλλου, η ηθική βλάβη στα νομικά πρόσωπα δεν αναφέρεται, όπως στα φυσικά πρόσωπα, σε ενδιάθετο αυτών αίσθημα, αναγόμενο στον εσωτερικό κόσμο και κρινόμενο με βάση τους κανόνες της κοινής πείρας και λογικής χωρίς αποδείξεις, αλλά σε συγκεκριμένη βλάβη, που έχει υλική υπόσταση και την οποία το αιτούμενο την χρηματική ικανοποίηση νομικό πρόσωπο πρέπει να επικαλεσθεί και να αποδείξει. Δηλαδή, στην περίπτωση αυτή το νομικό πρόσωπο πρέπει να επικαλείται και να αποδεικνύει συγκεκριμένη υλική ζημία (ΕφΠειρ 541/2015 σε ΝΟΜΟΣ, με εκεί αναφορά σε θεωρία και νομολογία, ΕφΑθ 6197/2011 ΔΕΕ 2012.319). Έτσι, στα νομικά πρόσωπα, ως μη διαθέτοντα ψυχικό και συναισθηματικό κόσμο, οι περιπτώσεις ηθικής τους βλάβης είναι σαφώς περιορισμένες, ήτοι αυτές που αφορούν προσβολές των αγαθών της

επωνυμίας, της φήμης, της εμπορικής πίστης, του κύρους του εμπορικού τους μέλλοντος και η βλάβη των αγαθών αυτών πρέπει να έχει συγκεκριμένη υλική υπόσταση, την οποία πρέπει να επικαλείται και να αποδεικνύει το νομικό πρόσωπο (ΠΠΑθ 2706/2011 σε ΝΟΜΟΣ).

Από την υπ' αριθ. 6797Γ'/16-9-2024 έκθεση επίδοσης του Δικαστικού Επιμελητή της περιφέρειας Εφετείου Ιωαννίνων με έδρα το Πρωτοδικείο Πρέβεζας την οποία επικαλείται και προσκομίζει το ενάγον ΝΠΔ, προκύπτει ότι ακριβές αντίγραφο της κρινόμενης αγωγής επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στον εναγόμενο (άρθ.126 ΚΠολΔ) μαζί με την κάτω απ' αυτή πράξη κατάθεσης αυτής υπ' αρ. 73/2024 της Γραμματέως του Ειρηνοδικείου Πρέβεζας, καθώς και την από 13/9/2024 πράξη της ίδιας Γραμματέως, στην οποία επισημαίνονται οι νόμιμες ενέργειες, στις οποίες πρέπει να προβούν οι διάδικοι, καθώς και οι νόμιμες συνέπειες της μη τήρησής τους. Επίσης, από την επισκόπηση των εγγράφων της δικογραφίας προκύπτει το εμπρόθεσμο (κατά την προαναφερομένη διάταξη του άρθρου 237 ΚΠολΔ) της κατάθεσης των προτάσεων του ενάγοντος, καθώς και η προσκόμιση του από 8/1/2025 ιδιωτικού εγγράφου παροχής εξουσιοδότησης, σε συνδ. με το από 17/10/2022 απόσπασμα πρακτικών συνεδρίασης της 14/10/2022 του Διοικητικού Συμβουλίου αυτού, με το οποίο δίνεται η πληρεξουσιότητα στον εμπορικό Δντή Δημόσιας Εκτέλεσης του ενάγοντος ΝΠΔ να διορίζει πληρεξουσίους Δικηγόρους του, για τη δικαστική του εκπροσώπηση ενώπιον των Δικαστηρίων, τη διενέργεια όλων των κύριων και παρεπομένων διαδικαστικών πράξεων, καθώς και εξωδίκων του ενεργειών (άρθ. 96 παρ.1, 104 και 237 παρ.1 του ΚΠολΔ) και την από 7/1/2025 εξουσιοδότηση του ως άνω Δντή. Ο εναγόμενος όμως, παρ' ό,τι του επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα η ένδικη αγωγή δεν έλαβε μέρος στη δίκη, με την κατάθεση προτάσεων

κατ' άρθρο 237 παρ.1 εδ.α' ΚΠολΔ και πρέπει να δικασθεί ερήμην (άρθ. 271 παρ.1,2 ΚΠολΔ).

Με την κρινόμενη αγωγή, το ενάγον νομικό πρόσωπο εκθέτει ότι είναι νόμιμα συσταθείς αντιπροσωπευτικός οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, με αποκλειστικό σκοπό τη συλλογική διαχείριση και προστασία των πνευματικών δικαιωμάτων των αναφερομένων μελών του, τα οποία είναι δημιουργοί και δη συνθέτες, στιχουργοί, εκδότες / υποεκδότες μουσικών έργων και κληρονόμοι των ανωτέρω δημιουργών. Ότι αυτοί του έχουν αναθέσει τη διαχείριση και προστασία της εκμετάλλευσης των πνευματικών τους έργων και ότι στο πλαίσιο της εν λόγω δραστηριότητάς του, οι ανωτέρω του έχουν μεταβιβάσει καταπιστευτικά με έγγραφες συμβάσεις τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας τους σε όλα ανεξαιρέτως τα έργα τους ή στα έργα που αυτοί έχουν κληρονομήσει, μεταξύ των οποίων και το δικαίωμα δημόσιας εκτέλεσης των έργων με οποιαδήποτε μορφή και σε οποιονδήποτε χώρο. Ότι επιπλέον εκπροσωπεί, πέραν των ημεδαπών, και αλλοδαπούς δικαιούχους, δυνάμει συμβάσεων αμοιβαίας εκπροσώπησης, τις οποίες έχει συνάψει με τους αναφερόμενους στην αγωγή ομόλογους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης της αλλοδαπής, οι οποίοι του έχουν παράσχει σχετική πληρεξουσιότητα προς τον σκοπό διαχείρισης και προστασίας στην ελληνική επικράτεια των αναφερομένων στις συμβάσεις αυτές εξουσιών των πνευματικών δικαιωμάτων επί των οπτικοακουστικών έργων των μελών τους, μεταξύ των οποίων και το δικαίωμα παρουσίασης των έργων αυτών στο κοινό. Ότι για τη χρήση των πνευματικών δικαιωμάτων των έργων των εκπροσωπούμενων από αυτό δικαιούχων, παραχωρεί μη αποκλειστικές άδειες εκμετάλλευσης στους ενδιαφερομένους, έναντι οικονομικού ανταλλάγματος, το οποίο είναι καθορισμένο και έχει νομίμως γνωστοποιηθεί στο κοινό, δια της αναρτήσεώς του στην ιστοσελίδα του, καθώς και στην ιστοσελίδα του

Ο.Π.Ι. (Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας) και ουδείς τρίτος έχει προβάλλει αντιρρήσεις επ' αυτού. Ότι ο εναγόμενος, ο οποίος έχει τη διαχείριση και εκμετάλλευση της επιχείρησης εστιατορίου – μπαρ με τον διακριτικό τίτλο

που βρίσκεται επί της οδού

επιφανείας 100 τ.μ., αν και προέβαινε από

την 1/1/2018 τουλάχιστον συστηματικά και επί καθημερινής βάσης σε δημόσια εκτέλεση μουσικών έργων, εκπροσωπούμενων από το ενάγον δικαιούχων, προσφέροντας μουσική στους πελάτες για την ψυχαγωγία τους με τη χρήση απλών μηχανικών μέσων, εντούτοις ουδέποτε έλαβε σχετική προς τούτο άδεια και ουδέποτε κατέβαλε το αντίστοιχο, για τις ανωτέρω δημόσιες εκτελέσεις, τίμημα. Ότι η ανωτέρω συμπεριφορά του εναγομένου, η οποία έχει ως αντικείμενο όμοιο με το αντικείμενο και περιεχόμενο της πνευματικής ιδιοκτησίας, εφόσον αυτή δεν συντελέστηκε από τον δικαιούχο ή με την συναίνεσή του, συνιστά αντικειμενικώς παράνομη πράξη, προέβη δε σε αυτή εκ προθέσεως, προκαλώντας σε αυτό (ενάγον) αντίστοιχη περιουσιακή ζημία αλλά και ηθική βλάβη, η οποία βρίσκεται σε προφανή αιτιώδη συνάφεια προς την ως άνω αδικοπρακτική συμπεριφορά. Ότι εξ αιτίας της παράνομης και υπαίτιας προσβολής των προστατευομένων από το ενάγον δικαιωμάτων, ο εναγόμενος υποχρεούται σε αποζημίωση, η οποία ανέρχεται στο διπλάσιο της αμοιβής που συνήθως καταβάλλεται για το είδος της εκμετάλλευσης και μάλιστα βάσει του προαναφερομένου αμοιβολογίου, η οποία αμοιβή ανέρχεται, κατά τους ειδικότερα εκτιθέμενους στην ένδικη αγωγή υπολογισμούς, στο συνολικό ποσό των 2.911,52 ευρώ, στο οποίο συμπεριλαμβάνεται και ο αναλογούν ΦΠΑ, για τα έτη 2018, 2019, 2020, 2021, 2022 και 2023. Ότι από την παραπάνω παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά του εναγομένου (εκμετάλλευση και συγκεκριμένα δημόσια εκτέλεση των προστατευομένων μουσικών έργων χωρίς άδεια), υπέστη προσβολή και μείωση της φήμης, της πίστης, της υπόληψης και

του κύρους των εργασιών και του μέλλοντός του, ενόψει των συμβάσεων που έχει υπογράψει με συγκεκριμένους πνευματικούς δημιουργούς και με τους αντίστοιχους αλλοδαπούς φορείς, βάσει των οποίων έχει καταστεί εκδοχέας των δικαιωμάτων των δημιουργών, για την ικανοποίηση της οποίας αιτείται την καταβολή σ' αυτό του ποσού των 3.000 ευρώ, πλέον ΦΠΑ εκ 24%. Με βάση το ανωτέρω ιστορικό, το ενάγον ζητεί να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να του καταβάλει ως αποζημίωση το διπλάσιο της οφειλόμενης αμοιβής για τα έτη 2018, 2019, 2020, 2021, 2022 και 2023, ήτοι το συνολικό μετά ΦΠΑ ποσό των 5.823,04 ευρώ, καθώς και το ποσό των 3.000 ευρώ, πλέον ΦΠΑ ποσού 720 ευρώ, ως χρηματική ικανοποίηση λόγω της ηθικής βλάβης που υπέστη και συνολικά το ποσό των 9.543,04 ευρώ, με τον νόμιμο τόκο, του μεν κεφαλαίου της αποζημίωσης, με τον νόμιμο τόκο από την πρώτη ημέρα εκάστου έτους του κάθε επιμέρους τμήματός της, του δε ποσού της χρηματικής ικανοποίησης από την επομένη της επίδοσης της αγωγής, άλλως όλα τα αγωγικά κονδύλια από την επομένη της επίδοσης της αγωγής μέχρι την εξόφλησή τους, πλην του αιτουμένου ποσού ΦΠΑ, το οποίο αιτείται νομιμότοκα από την επομένη ημέρα της έκδοσης του σχετικού φορολογικού στοιχείου – τιμολογίου και μέχρι την πλήρη εξόφλησή του. Επικουρικά δε, ζητεί να καταδικασθεί αυτός να του καταβάλει το ποσό των 2.911,52 ευρώ, στο οποίο συμπεριλαμβάνεται και ο αναλογούν ΦΠΑ, κατά τις διατάξεις του αδικαιολογήτου πλουτισμού, το οποίο ποσό αντιστοιχεί στο ύψος των καταβλητέων πνευματικών δικαιωμάτων, που θα όφειλε να καταβάλει βάσει του αμοιβολογίου, εάν είχε πάρει την έγγραφη άδεια για την δημόσια εκτέλεση μουσικής στην επιχείρησή του κατά τα έτη 2018, 2019, 2020, 2021, 2022 και 2023, νομιμοτόκως του μεν κεφαλαίου της οφειλής (2.348 ευρώ) από την 1^η ημέρα κάθε αντίστοιχου έτους για κάθε επί μέρους ποσό, άλλως συνολικά από την επομένη της επίδοσης της

αγωγής μέχρις εξοφλήσεως, του δε αναλογούντος σ' αυτά ΦΠΑ (563,52 ευρώ) από την επομένη της έκδοσης του σχετικού φορολογικού στοιχείου - τιμολογίου για την είσπραξη των ποσών που θα επιδικασθούν μέχρι την πλήρη εξόφλησή του. Επιπλέον, ζητεί να κηρυχθεί η απόφαση προσωρινά εκτελεστή, διότι η καθυστέρηση στην εκτέλεσή της θα του προκαλέσει περαιτέρω οικονομική ζημία και να καταδικασθεί ο εναγόμενος στη δικαστική του δαπάνη, την οποία προσδιορίζει στο ποσό των 600 ευρώ, πλέον ΦΠΑ 24%, νομιμοτόκως από την επομένη της ημερομηνίας εκδόσεως του σχετικού φορολογικού στοιχείου (τιμολογίου), η οποία αντιστοιχεί σε έξοδα, μεταξύ των οποίων ποσό 318 ευρώ για τιμή αναφοράς αμοιβής της πληρεξουσίου του Δικηγόρου, ποσό 44 ευρώ για δαπάνη επίδοσης της αγωγής, ποσό 104,90 ευρώ για παράβολο δικαστικού ενσήμου κλπ και όπως αυτό ειδικότερα αναφέρει στην αγωγή του και αναλυτικότερα προσδιορίζει με τις προτάσεις του.

Με αυτό το περιεχόμενο και αίτημα, η αγωγή αρμόδια και παραδεκτά εισάγεται, για να συζητηθεί ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου (άρθρα 7, 9, 14 και 22 Κ.Πολ.Δ.) κατά την τακτική διαδικασία και είναι επαρκώς ορισμένη, πλην του αιτήματος περί επιδίκασης χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης, το οποίο κρίνεται απορριπτέο ως απαράδεκτο λόγω αοριστίας. Και τούτο διότι το ενάγον δεν εκθέτει τα αναγκαία για την θεμελίωσή του πραγματικά περιστατικά, μέσω των οποίων υπέστη προσβολή στο κύρος και τη φήμη του από την παράνομη εκ μέρους του εναγομένου χρήση των προγραμμάτων, των οποίων είναι δικαιούχος αυτό ούτε συγκεκριμένη υλική ζημία συνδεόμενη με την προξηνηθείσα σ' αυτό ηθική βλάβη από την αδικοπρακτική συμπεριφορά του εναγομένου, καθόσον η γενική και αφηρημένη επίκληση της επελθούσης προσβολής της φήμης και του κύρους του, χωρίς την αναφορά σε υλικές συνέπειες που είχε η συμπεριφορά του εναγομένου στο κύρος και τη

φήμη του και χωρίς να εξειδικεύεται σε τι συνίσταται η εν λόγω προσβολή των εκφάνσεων της προσωπικότητας του ενάγοντος – νομικού προσώπου, δεν επαρκεί για το ορισμένο του αιτήματος αυτού, σύμφωνα και με τα αναφερόμενα, για το θέμα αυτό, στην μείζονα σκέψη της παρούσας (ΑΠ1346/2000, ΕφΑθ 2666/2021, ΕφΑθ 6645/2019, ΜΠΠατρ. 82/2023 και ΜΠΠατρ. 68/2021 σε ΝΟΜΟΣ). Επίσης, ως αόριστο θα πρέπει να απορριφθεί και το αίτημα περί επιδίκασης ΦΠΑ επί του αιτουμένου ποσού των 600 ευρώ για δικαστικά έξοδα. Τούτο δε διότι, κατ' άρθρο 189 παρ. 1 ΚΠολΔ, αποδίδονται μόνο τα δικαστικά και εξώδικα έξοδα που ήταν απαραίτητα για τη διεξαγωγή και υπεράσπιση της δίκης και ιδίως α) τα τέλη χαρτοσήμου για τη σύνταξη των αποφάσεων, β) το τέλος δικαστικού ενσήμου, γ) η αμοιβή των Δικηγόρων ή άλλων δικαστικών πληρεξουσίων, σύμφωνα με τις διατιμήσεις που ισχύουν κλπ. (βλ. ΑΠ 1465/2013 στο site του Αρείου Πάγου <https://www.areiospagos.gr>>apofaseis), ενώ στη συγκεκριμένη περίπτωση, το ενάγον δεν αναφέρει στην αγωγή του ότι κατέβαλε το αιτούμενο ποσό του ΦΠΑ ούτε ότι εξέδωσε το απαραίτητο φορολογικό παραστατικό γι' αυτό. Κατά τα λοιπά, η αγωγή είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1,2,3,47, 49, 65 του Ν. 2121/1993, 1,2, 3, 4, 6, 7,8,12,23 του Ν. 4481/2017, 297, 298, 346, 914 επ. ΑΚ, 68, 69 παρ. 1 περ. ε, 907, 908, 176, 189 και 191 παρ. 2 ΚΠολΔ. Η επικουρική όμως βάση αυτής για καταβολή του ποσού των 2911,52 ευρώ με τις διατάξεις του αδικαιολογήτου πλουτισμού είναι μη νόμιμη, καθόσον αυτή ως επιβοηθητικής φύσης ασκείται μόνο, όταν λείπουν οι προϋποθέσεις της αγωγής από σύμβαση ή αδικοπραξία και όχι όταν θεμελιώνεται στα ίδια πραγματικά περιστατικά, επί των οποίων στηρίζεται η αξίωση από την αδικοπραξία, όπως στην προκειμένη περίπτωση (ΑΠ 1372/2022 δημοσιευμένη στην ιστοσελίδα [areiospagos.gr](https://www.areiospagos.gr), ΑΠ 1325/2019 σε ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 104/2003, ΑΠ222/2003, ΑΠ

712/2001, ΑΠ 1440/2000 στην ΝΟΜΟΣ). Πρέπει, συνεπώς, και αφού για το παραδεκτό της συζήτησής της α) κατατέθηκε το απαιτούμενο, με ημερομηνία 10/6/2024, ενημερωτικό έγγραφο για την δυνατότητα διαμεσολαβητικής διευθέτησης της επίδικης διαφοράς, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 3 Ν. 4640/2019, συμπληρωμένο και υπογεγραμμένο από το ενάγον και την πληρεξουσία Δικηγόρο του (ΜονΕφΠειρ 194/23 και ΜονΕφΘεσ 300/23 σε Νόμος) και β) καταβλήθηκε από το ενάγον το απαιτούμενο τέλος δικαστικού ενσήμου με τις νόμιμες προσαυξήσεις υπέρ τρίτων (βλ. το υπ'αρ. 749398841955 0616 0024 e-παράβολο, το οποίο έχει εξοφληθεί), πρέπει η κρινόμενη αγωγή να ερευνηθεί περαιτέρω, για να κριθεί αν είναι βάσιμη και κατ' ουσίαν.

Κατά της αγωγής δεν υπάρχει ένσταση που να εξετάζεται αυτεπαγγέλτως και για τα γεγονότα που αναφέρονται στο δικόγραφο της επιτρέπεται η ομολογία. Εφόσον, συνεπώς, ο εναγόμενος ερημοδικεί, αποδεικνύονται πλήρως τα πραγματικά περιστατικά που περιέχονται στο δικόγραφο της, διότι θεωρούνται ως ομολογημένα από τον ερημοδικαζόμενο εναγόμενο (άρθ. 271 παρ.3 σε συνδ. με το άρθρο 352 παρ.1 ΚΠολΔ). Πρέπει, επομένως, η αγωγή να γίνει δεκτή ως βάσιμη και κατ' ουσίαν και να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να καταβάλει στο ενάγον το ποσό των πέντε χιλιάδων οκτακοσίων είκοσι τριών ευρώ και τεσσάρων λεπτών (5.823,04 ευρώ), νομιμοτόκως του μεν κεφαλαίου της αποζημίωσης εκ 4.696 ευρώ από την επομένη της επίδοσης της αγωγής, καθόσον δεν προέκυψε άλλη εξώδικη ή δικαστική όχληση αυτού για την καταβολή του ως άνω ποσού σε προγενέστερο χρόνο (άρθ.340 ΑΚ), του δε αναλογούντος σ' αυτό ΦΠΑ εκ 1.127,04 ευρώ, από την επομένη της (μελλοντικής) έκδοσης του σχετικού φορολογικού στοιχείου - τιμολογίου για την είσπραξη του οφειλομένου ως άνω κεφαλαίου και μέχρι την πλήρη εξόφλησή τους. Περαιτέρω, το αίτημα να κηρυχθεί η παρούσα απόφαση προσωρινά εκτελεστή, πρέπει να απορριφθεί, αφού

το παρόν Δικαστήριο κρίνει ότι δεν συντρέχουν εξαιρετικοί προς τούτο λόγοι ούτε ότι η επιβράδυνση στην εκτέλεση θα επιφέρει σημαντική ζημία στο ενάγον (άρθ. 907 και 908 παρ.1 ΚΠολΔ). Τέλος, θα πρέπει να καταδικασθεί ο εναγόμενος σε μέρος της δικαστικής δαπάνης του ενάγοντος, λόγω της κατά ένα μέρος ήττας του, κατά τα οριζόμενα στο διατακτικό (άρθ. 178 και 191 παρ.2 ΚΠολΔ), καθώς και να ορισθεί παράβολο, για την περίπτωση άσκησης ανακοπής ερημοδικίας εκ μέρους του εναγομένου (άρθ. 501, 502 παρ.1 και 505 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην του εναγομένου.

ΟΡΙΖΕΙ το παράβολο ερημοδικίας στο ποσό των εκατόν πενήντα (150) ευρώ, για την περίπτωση άσκησης ανακοπής ερημοδικίας εκ μέρους του εναγομένου.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αγωγή.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τον εναγόμενο να καταβάλει στο ενάγον νομικό πρόσωπο το συνολικό ποσό των πέντε χιλιάδων οκτακοσίων είκοσι τριών ευρώ και τεσσάρων λεπτών (5.823,04) ευρώ, νομιμοτόκως του μεν κεφαλαίου της αποζημίωσης εκ τεσσάρων χιλιάδων εξακοσίων ενενήντα έξι (4.696) ευρώ από την επομένη της επίδοσης της αγωγής, του δε αναλογούντος σ' αυτό ΦΠΑ εκ χιλίων εκατόν είκοσι επτά ευρώ και τεσσάρων λεπτών (1.127,04), από την επομένη της (μελλοντικής) έκδοσης του σχετικού φορολογικού στοιχείου – τιμολογίου για την είσπραξη του ως άνω ποσού του κεφαλαίου, μέχρις εξοφλήσεώς τους.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τον εναγόμενο σε μέρος της δικαστικής δαπάνης του ενάγοντος, την οποία καθορίζει στο ποσό των τριακοσίων (300) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου στην Πρέβεζα την 24 Ιουνίου 2025.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

